

Kapitola 6

LIDÉ Z RAVENSBRÜCKU



Kromě těch, které bojovaly proti Němcům jako vlastenky v okupovaných zemích či pomáhaly Spojencům, jako jsem to činila já v rámci českého odboje, se v Ravensbrücku vyskytovaly i další typy vězeňkyň. Kategorie nepolitických trestanců zahrnovala ženy kšeftující na černém trhu, náboženské disidentky, nacistky usvědčené z krádeží či zpronevěr, prostitutky a obyčejné kriminálnice – a dokonce ty, které ve chvílích hněvu ostouzely Hitlera. Velké množství německých vězeňkyň se provinilo ilegálními „vztahy“ s Čechy, Poláky, Rusy či Francouzi.

Politické vězeňkyně měly jednu věc společnou: byly identifikovatelné podle červeného trojúhelníku našitého na levém rukávě. Pod ním měla každá z nich číslo a velké písmeno udávající národnost – mé bylo „T“ jako *Tscheche*.

V lednu 1943 přijely do tábora velké transporty českých žen, následované skupinami Polek. V létě jsme pak byly zaplaveny Ruskami a Ukrajinkami. S příjezdem norských, francouzských, belgických a holandských vězeňkyň jsme se dozvěděly, co znamená stručný zápis „N u. N“, zkratka pro *Nacht und Nebel*, noc a mlha, který se objevil v táborovém rozpisu služeb vedle jejich jmen. To znamenalo, že návrat těchto vězeňkyň domů byl nežádoucí.

Profesionální kriminálnice, označené zeleným trojúhelníkem, pro nás představovaly opravdový mor. Vůči nám bylo jejich chování kruté a surové, ale vůči strážím podlézavé, byly připravené při sebemenší příležitosti donášet. Dopustily se většinou vraždy či loupeže, ale s ohledem na zvláštnosti nacistického trestního zákoníku mohly být odsouzeny například za potrat.

Další skupinu tvořily asociální živly, označené černým trojúhelníkem. Byly to cikánky, nespolupracující prostitutky a ty, jež odmítly přijmout přidělenou práci. Prostitutky bývaly posílány do tábora na „převýchovu“. Mladší a hezčí byly asi po šesti měsících propuštěny a poslány do vojenských nevěstinců nebo do koncentračních táborů pro muže. První taková skupina směřovala v létě 1943 z našeho tábora do nechvalně známého koncentráku v Mauthausenu. Koncem tohoto roku poslali další skupinu do Buchenwaldu. Na počátku roku 1944 směřovala jiná skupina do Neuengamme a ještě jiná na podzim téhož roku do Dachau. Mnohé prostitutky se na tuto „práci“ daly dobrovolně a cítily se poctěny, když je táborová správa vybrala. Byly šťastné, že opouštějí Ravensbrück s možností získat svobodu a – jak se některé domnívaly – oficiální uznání jejich živnosti. Ale z pohledu nacistů nemělo jejich propuštění nic společného s rehabilitací; šlo o ekonomické důvody – udržet jak vojáky, tak vězeňkyně v pasivitě.⁴³ Dvacetiminutová „návštěva“ u prostitutky stála muže dvě říšské marky, z čehož žena dostala pětáctyřicet feniků. Stráž, jež kontrolovala průběh návštěvy špehýrkou, obdržela pět feniků a hospodářská centrála SS v Berlíně půldruhé marky.

⁴³ V táboře v Dachau byly prostitutky také využívány k zahřívání těl mužů, kteří se stali předmětem jistých „zmrazovacích“ pokusů.